

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ อุปสรรคในการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้ป่วยเจ็บ
โรงพยาบาลแม่ลาว จังหวัดเชียงราย

ผู้เขียน

นางสายสมร ภัทรจิตรานนท์

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา สุคนธสรณ์ ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. สุภารัตน์ วังศรีคุณ กรรมการ

บทคัดย่อ

การให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้ป่วยเจ็บอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำคัญในการลดอัตราการตายและเพิ่มอัตราการรอดชีวิตของผู้บาดเจ็บ การศึกษาเชิงพรรณนารุ่นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุปสรรคในการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้ป่วยเจ็บ โรงพยาบาลแม่ลาว จังหวัดเชียงราย โดยศึกษาจากบุคลากรผู้ให้บริการในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของโรงพยาบาลแม่ลาว จังหวัดเชียงราย จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามอุปสรรคในการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้ป่วยเจ็บ ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00 และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิคการทดสอบซ้ำ วิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นรายองค์ประกอบเท่ากับ .80–1.00 และแบบบันทึกข้อมูลความพร้อมของอุปกรณ์ เครื่องมือ และพาหนะที่ให้บริการ ที่สร้างขึ้นตามมาตรฐานองค์ประกอบของระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า

1. องค์ประกอบที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียกใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้ป่วยเจ็บได้แก่องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (61.11%) และองค์ประกอบด้านระบบการประชาสัมพันธ์ (59.26%)

2. องค์กรประกอบที่เป็นอุปสรรคต่อระยะเวลาที่รับแจ้งเหตุจนกระทั่งหน่วยบริการออกให้บริการได้แก่ องค์กรประกอบด้านระบบการสื่อสาร (68.52%) องค์กรประกอบด้านระบบการแจ้งเหตุ (62.96%) องค์กรประกอบด้านบุคลากร (55.56%) องค์กรประกอบด้านการเตรียมพร้อมการจัดหมวดหมู่ของสถานพยาบาล (51.85%) และองค์กรประกอบด้านมาตรฐานโครงสร้างที่เหมาะสม (38.89%)

3. องค์กรประกอบที่เป็นอุปสรรคต่อระยะเวลาตั้งแต่รับแจ้งเหตุจนกระทั่งหน่วยบริการไปถึงที่เกิดเหตุได้แก่ องค์กรประกอบด้านระบบการสื่อสาร (59.26%) องค์กรประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (57.41%) องค์กรประกอบด้านระบบการแจ้งเหตุ (55.56%) องค์กรประกอบด้านกฎ และระเบียบ (55.56%) องค์กรประกอบด้านบุคลากร (50.00%) และองค์กรประกอบด้านการเตรียมพร้อมการจัดหมวดหมู่ของสถานพยาบาล (44.44%)

4. องค์กรประกอบที่เป็นอุปสรรคต่อการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินได้แก่ องค์กรประกอบด้านบุคลากร (50.00%) องค์กรประกอบด้านระบบข้อมูล (40.74%) และองค์กรประกอบด้านการประเมินผล (37.03%)

5. องค์กรประกอบที่เป็นอุปสรรคต่อคุณภาพการรักษาพยาบาล ในเรื่องการดูแลทางเดินหายใจ การห้ามเลือด การให้สารน้ำและการตามกระดูกได้แก่ องค์กรประกอบด้านบุคลากร (59.26%) องค์กรประกอบด้านระบบข้อมูล (42.60%) องค์กรประกอบด้านการรับผิดชอบโดยระบบควบคุมทางการแพทย์ (40.74%) องค์กรประกอบด้านมาตรฐานโครงสร้างที่เหมาะสม (37.03%) องค์กรประกอบด้านการเตรียมพร้อมการจัดหมวดหมู่ของสถานพยาบาล (37.03%) และองค์กรประกอบด้านกฎและระเบียบ (33.33%)

ผลการศึกษานี้ สามารถใช้ในการวางแผนพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินของโรงพยาบาลแม่ลาว เพื่อให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐานในการให้บริการมากยิ่งขึ้น

Independent Study Title Barriers of Providing Emergency Medical Services for Traumatic Persons at Mae Lao Hospital, Chiang Rai Province

Author Mrs. Saisamorn Phatharajittranon

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Achara Sukonthasarn Chairperson

Lecturer Dr. Suparat Wangsrikhun Member

ABSTRACT

Efficient emergency medical services (EMS) are crucial to decrease mortality rate and increase survival rate among traumatic persons. The purpose of this descriptive study was to explore barriers of providing EMS for traumatic persons at Mae Lao hospital, Chiang Rai province. The subjects were 54 personnel working in Mae Lao EMS system. The research instruments included: 1) the Barriers of Providing EMS Questionnaire, which was developed from reviewed literature tested for its content validity by experts with the content validity index of 1.00; tested for reliability using test-retest technique with Pearson's product moment correlation coefficient of .80-1.00 (each component) and 2) the Instrument and Vehicle Readiness Record Form developed from the component standard of EMS system. Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results were as follows:

1. Barrier components to use EMS included a community participation component (61.11%) and a public information distribution system component (59.26%);

2. Barrier components to standard call command time included a communication system component (68.52%), an activation system of EMS component (62.96%), a personnel component (55.56%), a health facility organization and preparation component (51.85%), and an appropriate standard structure component (38.89%);

3. Barrier components to standard response time included a communication system component (59.26%), a community participation component (57.41%), an activation system of EMS component (55.56%), a rule and regulation component (55.56%), a personnel component (50.00%), and a health facility organization and preparation component (44.44%);

4. Barrier components to completion of EMS documentation included a personnel component (50.00%), a data system component (40.74%), and an evaluation component (37.03%); and

5. Barrier component to quality management in respiration, bleeding control, fluid replacement, and immobilization included a personnel component (59.26%), a data system component (42.60%), a scope and responsibilities of medical control system component (40.74%), an appropriate standard structure component (37.03%), a health facility organization and preparation component (37.03%), and a rule and regulation component (33.33%).

The results of this study can be used to develop an improvement plan for Mae Lao EMS system to enhance efficiency and standard of care.